

pinas, fins ara de poc varen ésser dialectes del castellà, però vingué la conquesta nord-americana i passaren a ésser dialectes de l'anglès.

Qué més? El castellà, aquesta llengua superba, tant rica i sonora, la millor del món, segons modesta confessió dels que la parlen, la *dulce y harmoniosa lengua de Cervantes*, segons afirmen nostres ministres d'Instrucció Pública, a la Florida, a Puerto Rico i a Filipinas ha passat a ésser dialecte de l'anglès. ¡Quina vergonya!

Ja veieu a quines barbaritats ens porta la falta de cultura i de sentit natural en els homes enlairats a legisladors per la política barroera espanyola.

Aquesta és la seva ciencia filològica.

JOSEP ALADERN.

Als Catalans d'América

(De col·laboració)

Donant una rápida mirada a vol d'ocell per aquestes Repúbliques, no costa gaire de donar-se compte de la manera com els benemérits germans nostres enlairen el nom i fan creixer el prestigi de nostra estimada patria en els països d'aquesta lliure América.

El nombrós estol d'artistes, escriptors, comerciants, homes de carrera i obrers distingits que per tenir-ne plétora, Catalunya envía més enllà dels mars i que componen les nombroses colonies catalanes establertes en les diverses nacions que formen el Nou Continent, són una mostra vivent i tangible de lo que pot la nostra raça quan no se li posa trabes en el seu espandiment.

Distingidíssima i poderosa és la colectivitat catalana resident a Cuba com la del Plata i altres indrets, particularment a Méjic, on com a confirmació de lo que diem sols hem de recordar els dies no llunyans de les greus pertorbacions sofertes per múltiples causes que no venen al cas escatir i que no obstant han servit per a posar de relleu la diferència amb que han sigut tractats, no sense raó, els catalans respecte a altres elements procedents d'Espanya.

Les facultats creadores i artístiques dels que han sigut capassos de formar els Orfeons de la Havana, Buenos Aires, Santiago de Xile i Méjic, adhuc d'altres que no per tenir menys nom no per aixó deixen d'ésser belles mostres de la nostra cultura, han quedat abastament demostrades.

Es un fet innegable l'activitat dels catalans en totes épques. Nostres que no hem viscut mai com els parássits xuciant la sang dels nostres semblants sinó posant en moviment i donant ple desenrotllo a les nostres facultats pel treball, hem tingut la sort, i és la nostra gloria, de no haver sofert jamai empelts de races estátiques, indolents i fatalistes; molt al contrari, car totes les influències étniques que hem hagut d'experimentar han sigut de les colonies gregues i romanes establertes en nostre terror durant el temps del més gran esplendor d'aquelles glorioses civilitzacions que malgrat dels sigles trascorreguts encare influeixen, i sens dupte perdurarà el seu record i exemple mentre l'humanitat vulgui marxar vers la seva perfecció.